

Sygn. akt II Ka 320/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 sierpnia 2023r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agnieszka Karłowicz
------------------------	--------------------------------

Protokolant:	sekr. sąd. Beata Wilkowska
---------------------	-----------------------------------

przy udziale Prokuratora Patrycji Klimiuk – Romaniuk

po rozpoznaniu w dniu 23 sierpnia 2023 r.

sprawy **O. K. E.**

oskarżonego z art. 286 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 9 lutego 2023 r. sygn. akt II K 1262/22

zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. M. 516,60 zł (w tym VAT 96,60 zł) tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za II instancję przejmując wydatki tego postępowania na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 320/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 9 lutego 2023 r. w sprawie II K 1262/22

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
---		-----	-----	-----	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów

<i>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	<p>naruszenie art. 4 kpk w zw. z art. 167 kpk poprzez niezbadanie okoliczności przemawiających na korzyść oskarżonego, tj. brak przeprowadzenia dowodu pozwalającego na ustaleniu danych sprawcy u administracyjnego portalu V., w tym danych eksploatacyjnych w postaci oznaczenia identyfikującego zakończenie sieci telekomunikacyjnej lub systemu telekomunikacyjnego, z którego korzystał usługobiorca, a więc ustalenia administratora środowiska, w którym doszło do popełnienia czynu</p> <p>w konsekwencji</p> <p>błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść poprzez całkowicie nieuprawnione przyjęcie, że istnieją podstawy aby uznać, że to oskarżony wprowadził pokrzywdzoną w błąd i nie mając zamiaru wywiązania się z powziętego zobowiązania zażądał</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	od pokrzywdzonej dokonania płaćności.	
Zwięzle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>- Sąd Okręgowy nie podzielił stanowiska apelującego, jakoby Sąd Rejonowy miał obowiązek poszerzenia postępowania dowodowego z urzędu o dane telekomunikacyjne z serwisu ogłoszeniowego V., a także dowody wskazujące na miejsce z którego korespondowano z pokrzywdzoną oraz z jakiego urzędu wówczas korzystano. Zgodnie z przepisem art. 167 kpk dowody przeprowadza się na wniosek stron albo z urzędu, a więc z przepisu tego wynika, że na sądzie rozpoznającym daną sprawę również ciąży inicjatywa dowodowa związana z zasadą wynikającą z art. 2 § 2 kpk, która zobowiązuje sąd do dążenia aby czynić prawdziwe ustalenia faktyczne. Jednakże nie można zapominać, że sąd rozpoznający sprawę jest zobowiązany do podjęcia inicjatywy dowodowej jedynie w wypadku, gdy uważa, że w sprawie nie zostały jeszcze wyjaśnione jakieś istotne kwestie, które mogą mieć wpływ na treść końcowego rozstrzygnięcia (postanowienie SN z 22.06.2010 r., III KK 424/09, OSNwSK 2010, nr 1, poz. 1246). Taka sytuacja jednak nie miała miejsca w przedmiotowej sprawie. Tym samym Sąd Rejonowy słusznie nie dostrzegł konieczności przeprowadzania dodatkowych czynności dla zbadania trafności postawionemu oskarżonemu zarzutu popełnienia przestępstwa oszustwa. Co należy wskazać obrona również w postępowaniu pierwszoinstancyjnym sądowym nie</p>		

wykazywała potrzeby uzupełnienia materiału dowodowego. Wbrew ocenie skarżącego nie było powodów aby uznawać za konieczne na etapie rozpoznawczym przed Sądem I instancji badanie adresu IP oraz innych danych osoby, która umieściła przedmiotowe ogłoszenie na portalu V., miejsca z którego korespondowano z pokrzywdzoną oraz z jakiego urzędnika wtedy korzystano. Ustalenia w tym zakresie nie miałyby bowiem takiego znaczenia jak oczekiwalby apelujący, tj. nie prowadziłyby automatycznie do wykluczenia oskarżonego jako sprawcy przedmiotowego oszustwa. Nie da się bowiem przy postawieniu takiej tezy odrzucić wersji, że oskarżony osobiście nie zamieścił tego ogłoszenia. Należy przypomnieć, że oferujący wskazał numer rachunku bankowego, który bezspornie należał do oskarżonego (k. 5, 24). Historia tego rachunku ukazuje, iż właściciel tego konta jednocześnie korzystał z portalu V., o czym świadczą tytuły przelewów przychodzących. Dodatkowo fakt popełnienia czynu potwierdzają dane logowań w czasie czynu z telefonu komórkowego oskarżonego do systemu bankowości elektronicznej (k. 40v), a propos wielokrotne. Nie sposób zatem stwierdzić, aby doszło do włamania na jego konto. Gdyby tak było oskarżony zostałby o tym, jak słusznie wskazał Sąd Rejonowy, powiadomiony. Jego twierdzenia w tym zakresie są tym bardziej nieprzekonujące, że w przeszłości wskazywał, że takie działania kontrolne podejmował: „Moja wizyta dotyczyła tego, że jakieś inne urządzenie mobilne włamało się do mojego konta bankowego” (k. 130v). Nawet, jeżeli taka sytuacja miałaby miejsce, to zachowaniem standardowym w takim przypadku

byłaby blokada konta i ewentualnie powiadomienie organów ścigania o tym fakcie. Tego jednak oskarżony nie uczynił, a konto, jak wskazuje historia rachunku bankowego, nadal było aktywne. Nie ulega też wątpliwości, że jeszcze tego samego dnia, kiedy dokonano przelewu na konto oskarżonego, wypłacił on środki pieniężne poprzez bankomat metodą BLIK, która do działania wymaga posiadania aplikacji mobilnej banku. Taka czynność nie jest możliwa do zrealizowania zdalnie, a jedynie poprzez osobiste działanie. Nadto jak zostało to

już wcześniej wykazane oskarżony aktywnie korzystał z bankowości elektronicznej, a także swojego telefonu, który niezbędny jest do wypłaty środków ww. metodą.

Nie podnosił natomiast, aby z doszło do kradzieży danych umożliwiających dostęp do jego rachunku bankowego i nie zaprzeczał aby on z niego nie korzystał. Wiedział zatem o przelanych przez pokrzywdzoną na jego konto środkach i z jakiego powodu

je otrzymał, tylko on wypłacał gotówkę, a więc był jedyną osobą, która mogła popełnić zarzucane mu przestępstwo, a więc twierdzenie Sądu Rejonowego, iż był on sprawcą zarzucanego mu oszustwa spotkało się z aprobatą Sądu Odwoławczego. Nie wszystkie bowiem fakty ustalone przez Sąd I instancji muszą być oparte na dowodach bezpośrednich, ale mogą wynikać także z nieodpartej logiki sytuacji oraz jednoznacznego kontekstu ustalonej sekwencji faktów ubocznych, na podstawie których doświadczenie życiowe nasuwa jednoznaczny wniosek, że dana okoliczność faktyczna istotnie wystąpiła (wyrok

SN z 4.10.1973 r., III KR 243/73,
OSNKW 1974,

nr 2, poz. 33). W niniejszej
sprawie dowody w postaci zeznań
pokrzywdzonej,

popartych   wydrukami
korespondencji, a przede wszystkim
dokumentacją bankową były
wystarczające do przypisania
oskarżonemu winy, a postulaty
obrony nie zdołały skutecznie
podważyć rozumowania Sądu I
instancji.

- aby zasadnie, tym samym
skutecznie, podnieść zarzut obrazy
art. 4 kpk nie wystarczy ogólne
stwierdzenie o jego naruszeniu,
które oparte jest na wyłącznie
subiektywnym odczuciu strony,
która wynika niejednokrotnie
z odmiennej oceny materiału
dowodowego skupiającej się tylko
na korzystnych dowodach. O
braku obiektywizmu Sądu można
natomiast mówić wtedy, gdy zostały
naruszone określone przepisy
zawierające normy nakazujące lub
zakazujące działań na niekorzyść
określonej strony postępowania
lub gdy w sposób wyraźny i
udokumentowany Sąd faworyzuje
jedną ze stron. Brak precyzyjnego
odwołania się do sytuacji
procesowej, w której doszło
do przekroczenia tych przepisów
czyni zarzut oparty na tychże
przepisach bezzasadnym (wyrok SA
w Warszawie z 18.10.2018 r., II AKa
402/17, LEX nr 2581120).

- skoro więc Sąd meriti nie
naruszył żadnego z przepisów
ze sfery gromadzenia i oceny
dowodów to brak jest również
podstaw, jak to wskazano powyżej
do kwestionowania dokonanych w
sprawie ustaleń faktycznych.

Wniosek	
o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
niezasadność zarzutów skutkowałą niezasadnością wniosku.	

OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	PODLEGAJĄCE
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 9 lutego 2023 r. w sprawie II K 1262/22 – w całości	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
zarzuty apelacji okazały się w całości bezzasadne, zaś Sąd Okręgowy nie dostrzegł, ażeby w sprawie zachodziły podstawy do zmiany wyroku na podstawie okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu.	

5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwięźle o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	

4.1.	----- # art. 454 § 1 k.p.k.-----	
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	w sprawie oskarżony reprezentowany był przez obrońcę ustanowionego z urzędu, zatem Sąd Okręgowy na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1184 z późn. zm.), a także § 17 ust. 2 pkt 4 i § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 18 z późn. zm.) uwzględnił wniosek obrońcy i zasądził od Skarbu Państwa na jego rzecz kwotę 516,60 zł (w tym 96,60 VAT) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu w postępowaniu odwoławczym.
III.	na podstawie art. 624 § 1 kpk Sąd Okręgowy zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, mając na uwadze jego sytuację materialną oraz dolegliwości finansowe wynikające dla niego z zaskarżonego wyroku.

PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	cały wyrok		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie		

	kwalfikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana